

Dziedzina sztuki

Dyscyplina - sztuki muzyczne

Akademia Muzyczna im. G. i K. Bacewiczów w Łodzi

Wydział Wykonawstwa Instrumentalnego

Recenzja

w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego

Pani dr Joannie Beacie Boślak-Górniok

w dziedzinie sztuki w dyscyplinie sztuki muzyczne

Zlecniodawca recenzji:

Instytut Sztuk Muzycznych Wydziału Sztuki i Nauk o Edukacji Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach, pismo z dnia 4 czerwca 2024 r. Zlecenie zostało podjęte w związku z decyzją Rady Naukowej Instytutu Sztuk Muzycznych Wydziału Sztuki i Nauk o Edukacji Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach nr 4/05.2024/WSNE/ISMuz z dnia 20 maja 2024 r., powołującą komisję habilitacyjną w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego Pani dr Joannie Beacie Boślak-Górniok w dziedzinie sztuki w dyscyplinie sztuki muzyczne, wszczętym w dniu 15 lutego 2024 r. Rada Naukowa Instytutu Sztuk Muzycznych Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach w swoim postanowieniu powołała moją osobę (wyznaczoną przez Radę Doskonałości Naukowej) do komisji habilitacyjnej w charakterze recenzenta. Do nadesłanego mi przez dr hab. Magdalenę Szyndler, prof. UŚ - dyrektora Instytutu Sztuk Muzycznych Wydziału Sztuki i Nauk o Edukacji – pisma, została dołączona dokumentacja dorobku Habilitantki oraz przedstawione do oceny recenzentów dzieło artystyczne w postaci płyty CD *Historia pewnej przyjaźni, History of a certain friendship* L. Couperin, J. J. Froberger, D. Gaultier, F. Dufaut wydanej przez Uniwersytet Śląski w Katowicach w 2023 r.

Uwagi ogólne:

Warunki nadania stopnia doktora habilitowanego określone zostały w art. 219 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.) – dalej ustawa. Stosownie zatem, stopień doktora nadaje się osobie, która:

- 1) posiada stopień doktora;
- 2) posiada w dorobku osiągnięcia naukowe albo artystyczne, stanowiące znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny, w tym co najmniej:
 - a) 1 monografię naukową wydaną przez wydawnictwo, które w roku opublikowania monografii w ostatecznej formie było ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. a, lub
 - b) 1 cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych opublikowanych w czasopiśmie naukowych lub w recenzowanych materiałach z konferencji międzynarodowych, które w roku opublikowania artykułu w ostatecznej formie były ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. b, lub
 - c) zrealizowane oryginalne osiągnięcie projektowe, konstrukcyjne, technologiczne lub artystyczne;
- 3) wykazuje się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

Szczegółowy tryb postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego na Uniwersytecie Śląskim w Katowicach został określony w załączniku do uchwały nr 294 Senatu Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach z dnia 28 czerwca 2022 r.

Podstawowe dane o Habilitantce

Posiadanie stopnia naukowego doktora

Habilitantka załączyła w dokumentacji dyplom potwierdzający uzyskanie stopnia doktora w dyscyplinie artystycznej instrumentalistyka, w specjalności gra na klawesynie, nadany uchwałą Rady Wydziału Fortepianu, Organów, Klawesynu, Muzyki Dawnej i Jazzu Akademii Muzycznej im. G. i K. Bacewiczów w Łodzi z dnia 18 kwietnia 2018 roku, który uzyskała na podstawie rozprawy doktorskiej „Lamentacje i Medytacje klawesynowe Johanna Jacoba Frobergera – fenomen kompozycji w kontekście aspektów wykonawczych”.

Posiadane dyplomy

W 1997 roku Habilitantka uzyskała dyplom magistra sztuki w zakresie gry na klawesynie w Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach, gdzie ukończyła studia w klasie klawesynu prof. Marka Toporowskiego.

W roku 1994 uzyskała dyplom magistra sztuki w zakresie Teorii Muzyki w Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach.

Informacje o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych lub artystycznych

Od 2011 roku Habilitantka jest zatrudniona w Instytucie Muzyki na Wydziale Sztuki i Nauk o Edukacji Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach - obecnie na stanowisku adiunkta.

Od 1997 do 1998 roku była nauczycielem klawesynu w Państwowej Szkole Muzycznej II st. im. Ryszarda Bukowskiego we Wrocławiu.

W latach 1995-1998 była nauczycielem przedmiotów teoretycznych w Państwowej Szkole Muzycznej II stopnia im. Ignacego Paderewskiego w Cieszynie.

Ocena osiągnięć naukowych albo artystycznych stanowiących znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt. 2 ustawy

Pani dr Joanna Boślak-Górniok (Habilitantka) jako osiągnięcie artystyczne stanowiące znaczny wkład w rozwój dyscypliny wskazała płytę CD zatytułowaną: *Historia pewnej przyjaźni, History of a certain friendship L. Couperin, J. J. Froberger, D. Gaultier, F. Dufaut*; wydaną przez Uniwersytet Śląski w Katowicach w 2023 r.

Na płycie zarejestrowano następujące utwory:

Louis Couperin (1626 - 1661)

1) Tombeau de Mr de Blancrocher

Suite en re mineur

2) Allemande

3) Courante

4) Sarabande

5) Canaries

6) La Pastourelle

7) Chaconne

François Dufaut (ok. 1604 - ok. 1672)

8) Tombeau de Mr de Blanrocher *

9) L'Offrande *

10) Pavane in e *

Louis Couperin

11) Passacaille in C

Denis Gaultier (1603 - 1672)

12) Allemande *

13) Courante *

14) Sarabande *

15) Andromède ou le Tombeau de Blanrocher *

Louis Couperin

16) Pavane en fa diese mineur

Johann Jacob Froberger (1616 - 1667)

Partita FbWV 618

17) Allemande fait à l'honneur de Mad. Sybille Duchesse de Wirtemberg

18) Gigue nommé la Philotte

19) Courante

20) Sarabande

21) Affligée et Tombeau sur la mort de Monsieur Blanchrocher FbWV 632

* transkrypcja Joanna Boślak-Górniok

Joanna Boślak-Górniok - klawesyn

Czas trwania: 67'31

Nagranie zostało zrealizowane w Sali Koncertowej Państwowej Szkoły Muzycznej I i II st. im. Prof. Józefa Świdra w Jastrzębiu Zdroju w dniach 10 i 11 grudnia 2022 roku, na kopii historycznego klawesynu (?) Blanchet z roku 1730, wykonanej przez Bruce'a Kennedy'ego w roku 2020. Realizacja nagrania Coverius Studio, Piotr Mańkowski. Opiekę nad instrumentem w trakcie nagrania sprawowała Weronika Janyst. Tekst do książeczki sporządził, a także przetłumaczył na język angielski Cezary Zych. Książeczka zawiera notkę biograficzną Habilitantki.

Osiągnięcie artystyczne w postaci płyty CD zatytułowanej *Historia pewnej przyjaźni, History of a certain friendship L. Couperin, J. J. Froberger, D. Gaultier, F. Dufaut*, jest kontynuacją wcześniejszych zainteresowań Habilitantki, których efektem była płyta *Memento Mori Froberger* (2018 r.), przedstawiona jako część przewodu doktorskiego.

Przedstawiony na płycie CD *Historia pewnej przyjaźni*, program, łączy głównie jak wskazuje Habilitantka postać kompozytora i lutnisty Charlesa Fleury (c. 1607-1652), znanego jako Sieur de Blancrocher czy też Blanrocher. Jego nagła śmierć w 1652 r. była inspiracją do skomponowania *Tombeau* przez tak wybitnych kompozytorów XVII w. jak Johann Jacob Froberger (1616 - 1667), Louis Couperin (1626 - 1661), Denis Gaultier (1603 - 1672) i François Dufaut (ok. 1604 - ok. 1672). Koncepcja i ułożenie programu płyty wokół 4 *Tombeaux*, jest niezwykle interesującym pomysłem artystycznym.

Obok dwóch *Tombeaux* skomponowanych na klawesyn przez Johanna Jacoba Frobergera i Louis Couperina, Habilitantka nagrała dwa inne, skomponowane przez lutnistów Denisa Gaultier i François Dufaut, których transkrypcje na klawesyn - jak podaje - sporządziła samodzielnie. Do tych czterech utworów Habilitantka dobrała repertuar klawesynowy w większości nawiązujący do stylu *brisé*, w postaci utworów L. Couperina i J. J. Frobergera oraz transkrypcje utworów lutniowych D. Gautier i F. Dufaut, które - jak podaje - również sporządziła samodzielnie. Płytę otwiera *Tombeau de Mr de Blancrocher* L. Couperina. Zaraz po nim następuje bardzo pięknie ułożona *Suite en re mineur* L. Couperina (na płycie nr 2-7). Zgodnie z panującą praktyką wykonawczą - Habilitantka wybrała poszczególne części ułożone wg tonacji w manuskrypcie *Bauyn* i skomponowała z nich suitę. Po *Suite en re mineur*, zaprezentowane zostały 3 transkrypcje utworów lutniowych F. Dufaut: *Tombeau de Mr de Blanrocher*, *L'Offrande*, *Pavane in e* (na płycie nr 8-10). Jest to bardzo interesujące zestawienie pod względem doboru utworów. Natomiast niefortunne zestawienie następujących po sobie tonacji g moll (G ré sol mineur) fis moll (fa diese mineur) i e moll (E si mi mineur) w kolejnych utworach powoduje dyskomfort u słuchacza.

Pozostałe utwory Louis Couperina na płycie to bardzo bogata fakturalnie *Passacaille* in C (nr 11) znajdująca się niejako w centralnej części nagrania i *Pavane en fa diese mineur* (nr 16). Powyższe dwa samodzielne na płycie utwory Louis Couperina przedzielone zostały czterema transkrypcjami lutniowych utworów Denisa Gautier: *Allemande*, *Courante*, *Sarabande*, *Andromède ou le Tombeau de Blanrocher* (na płycie nr 12-15). Ostatnie kompozycje na płycie to czteroczęściowa *Partita* FbWV 618 (na płycie nr 17-20) oraz *Affligée et Tombeau sur la mort de Monsieur Blanchrocher* FbWV 632 (na płycie nr 21) Johanna Jacoba Frobergera.

Koncepcja i układ programu albumu *Historia pewnej przyjaźni, History of a certain friendship L. Couperin, J. J. Froberger, D. Gaultier, F. Dufaut* jest niezaprzeczalnie dużym walorem osiągnięcia.

Należy jednak dodać, że pomysł ułożenia programu płyty wokół 4 *Tombeaux* skomponowanych przez J. J. Frobergera, L. Couperina, D. Gaultier i F. Dufaut i inspirowanych nagłą śmiercią Mr. Blancrocher nie jest zupełnie nowy. W 2020 roku wydawnictwo płytowe *Encelade* wydało płytę *Blancrocher - L'Offrande* ECL1901E,

na której klawesynista Pierre Gallon skonstruował swój program również w oparciu o 4 *Tombeaux* skomponowane przez J. J. Frobergera, L. Couperina, D. Gaultier i F. Dufaut.

Nagranie *Historia pewnej przyjaźni* jest interesujące muzycznie. Habilitantka swobodnie porusza się w stylistyce francuskiej XVII wieku. Bardzo dobrze przedstawia charakter poszczególnych tańców, a w takich jak *Courante*, *Gigue* czy *Canaries* w szczególnie umiejętny sposób podkreśla figury melodyczno-rytmiczne. Potoczysta fraza charakteryzuje jej wykonanie m. in. *Allemande* autorstwa Denisa Gautier. Habilitantka nie boi się podejmowania decyzji o dodatkowych, utrzymanych w stylistyce ornamentach.

Czasem, zdarza się, jak np. w 3e *Couplet Passacaille* L. Couperina, że sposób realizacji *inégal* jest zbyt ostry, nie w pełni przekonująca jest także narracja pierwszego na płycie *Tombeau de Mr de Blancrocher* autorstwa L. Couperina, jednak całość nagrania stanowi spójną koncepcję artystyczną.

Na artystyczną jakość wykonania dzieła wpłynęły głęboko przemyślane i odpowiednio dobrane czynniki wykonawcze takie jak: artykulacja, środki stylistyczne, operowanie czasem. Pomijając wcześniej opisane, niefortunne zestawienie tonacji w kolejnych utworach F. Dufaut, płyty słucha się bardzo dobrze, a szczególną uwagę słuchacza budzą: *Allemande* (na płycie nr 12) *Courante* (na płycie nr 13), *Sarabande* (na płycie nr 14), *Andromède ou le Tombeau de Blanrocher* (na płycie nr 15) Denisa Gaultier.

Autoreferat jest dla recenzenta cennym źródłem wiedzy o kandydacie. Pozwala na zapoznanie się nie tylko z istotnymi faktami biograficznymi, osobistymi refleksjami, ale także z merytoryczną wypowiedzią kandydata na temat dzieła artystycznego, a także uprawianej dyscypliny sztuki.

Spory niedosyt pozostawia bardzo lakoniczne odniesienie się Habilitantki w autoreferacie do samego procesu transkrypcji. Podjęcie tematu wykonywania utworów lutniowych na klawesynie jest bardzo cenne, tym bardziej interesujące byłoby bardziej szczegółowe przedstawienie podjętych decyzji.

Habilitantka nie podaje również źródeł, z których korzysta przy sporządzeniu transkrypcji. W autoreferacie (str. 8) zawiera informacje jedynie o *Andromède ou le Tombeau de Blanrocher* pochodzącym ze zbioru Denisa Gautier *La Rhetorique de Dieux*. Tego typu informacje źródłowe mogłyby znaleźć się również w książeczce dołączonej do płyty CD.

Do dobrych praktyk w publikacjach płyt CD z nagraniami historycznych utworów, należy podanie wysokości stroju klawesynu oraz rodzaju temperacji zastosowanej na nagraniu. Te informacje nie zostały zawarte w książeczce do płyty CD, nie zostały zamieszczone także w autoreferacie. Odniesienie się do nich w autoreferacie poprzez ukazanie zależności i wpływu wysokości stroju na brzmienie utworu, szczególnie w przypadku transkrypcji utworów lutniowych na klawesyn, a także zawarcie informacji dotyczących możliwych temperacji stosowanych na lutni we Francji w pierwszej połowie XVII w., oraz na klawesynie w wieku XVII, a ostatecznie podjęcie kwestii możliwości transkrypcji utworów lutniowych na klawesyn w poszczególnych tonacjach mogłoby stanowić duży walor osiągnięcia. Ten istotny aspekt praktyki wykonawczej został pominięty.

Habilitantka porusza kwestię rzadko stosowanej na instrumentach klawiszowych we Francji w XVII wieku tonacji *fa diese mineur* (str. 5) i podkreśla, że tylko jeden utwór Louis Couperina – *Pavane* (zarejestrowany na płycie - nr 16) został w niej skomponowany. Umieszcza go w programie swojego nagrania jako nawiązanie do transkrypcji *L'Offrande* François Dufaut (zarejestrowany na płycie - nr 9 również w tej samej tonacji). Pozostaje niedosyt, że ten wątek nie został rozwinięty, a Habilitantka również w tym miejscu nie

odniosła się do zależności pomiędzy tonacją a temperacją, a także nawiązania kompozytora poprzez wybór tonacji do szerzej twórczości lutnistów.

Zastrzeżenia budzą nieprecyzyjnie podawane źródła, z których Habilitantka korzysta w nagraniu. Dotyczy to głównie Partity FbWV 618 Johanna Jacoba Frobergera. W autoreferacie (str. 9) Habilitantka podaje, że korzysta z manuskryptu *Bauyn*:

„Partita w g-moll FbWV 618 pochodzi również z Manuskryptu Bauyn, podobnie jak utwory L. Couperina oraz D. Gaultier i tylko tutaj zachowana została w całości”.

Manuskrypt *Bauyn* [Pièces de clavecin de different auteurs], Rés. Vm7 674 (vol. 1), zawiera ten ciąg tańców, w układzie: Allemande f. 51 v., Gigue f. 52 r., Courante f. 52 v., Sarabande f. 53 r. jednak bez tytułów dla *Allemande*: „...fait à l'honneur de Mad. Sybille Duchese de Wirtemberg” i *Gigue*: „Gigue nommé la Philotte”, które to Habilitantka podaje w spisie programu w książeczce do płyty i autoreferacie. Te tytuły pochodzą z innego manuskryptu - przechowywanego w Sächsische Landesbibliothek w Dreźnie pod sygnaturą Ms. 1-T-595 zwanego *Bulyowsky manuskrypt*. W manuskrypcie *Bulyowsky* znajdują się wszystkie tańce z Partity FbWV 618 w takim samym porządku jak w manuskrypcie *Bauyn*. Nie jest zatem prawdą jak podaje Habilitantka, że Partita FbWV 618 jest zachowana w całości wyłącznie w manuskrypcie *Bauyn*, a należy dodać, że lista konkordancji jest znacznie dłuższa i nie ogranicza się do dwóch źródeł.

Ze wspomnianego już powyżej cytowanego zdania ze str. 9 autoreferatu:

„Partita w g-moll FbWV 618 pochodzi również z Manuskryptu Bauyn, podobnie jak utwory L. Couperina oraz D. Gaultier i tylko tutaj zachowana została w całości”

mogłoby wynikać, że zamieszczone na płycie utwory Denisa Gautier pochodzą z manuskryptu *Bauyn*. Domyślam się, że jest to skrót myślowy, gdyż w tym źródle występują utwory Gautier, lecz już przetranskrybowane na klawesyn, a Habilitantka wymienia nazwisko kompozytora jako jednego z wielu występujących w tym ważnym zbiorze.

Brak rzetelności w tytule kompozycji dotyczy także wieńczącego nagranie CD utworu J. J. Frobergera (na płycie nr 21). W spisie utworów w książeczce do płyty CD, a także na str. 3 autoreferatu Habilitantka podaje tytuł: *Affligée et Tombeau sur la mort de Monsieur Blanchrocher* FbWV 632, podczas gdy podany tytuł odpowiada wersji FbWV 632a, opartej na manuskrypcie SA4450. Wersja nagrana na płycie o numerze FbWV 632 pochodząca z manuskryptu WMin 743, nosi tytuł: *Tombeau, fait à Paris sur la mort de Monsieur Blancheroche; lequel se joue fort lentement à la discretion sans observer aucune mesure*. Jest to zapewne niedopatrzenie, gdyż Habilitantka na str. 9 autoreferatu sama wspomina o dwóch wersjach i przynależnych im tytułach.

Od świadomego wykonawcy w naturalny sposób można jednak oczekiwać specjalistycznej wiedzy dotyczącej prezentowanych dzieł oraz rzetelności w jej przekazywaniu, szczególnie w przypadku osoby ubiegającej się o stopień naukowy doktora habilitowanego.

Określanie nazwy tonacji w XVII-wiecznych francuskich utworach klawesynowych i lutniowych jest dość skomplikowane, komentarz Habilitantki w autoreferacie, dotyczący podjętych decyzji w tej kwestii byłby bardzo pomocny. Jeśli chodzi o określenie w spisie utworów nazwy tonacji w przypadku *Passacaille* Louis Couperina – bardziej właściwym dla miejsca i czasu powstania utworu wydaje się: *Passacaille en C sol ut majeur* lub *Passacaille en ut majeur* - poprzez analogię do określenia tonacji *Pavane en fa diese mineur*. Podobny komentarz w autoreferacie dotyczący decyzji Habilitantki związanych z pisownią nazw utworów byłby bardzo pomocny i rozwiewałby wątpliwości związane z różnicami pomiędzy zapisem w źródłach a w spisie utworów.

Aktywność artystyczna, naukowa, dydaktyczna Habilitantki

Aktywność artystyczna

Habilitantka przedstawia jako najważniejszy obszar swojej działalności artystycznej kameralistykę. Swoją działalność artystyczną prowadzi głównie jako kameralistka i kierownik projektów artystycznych.

W latach 2000 – 2016 była stałym członkiem zespołu Arte Dei Suonatori. Aktywność artystyczna z tego okresu jest imponująca. Znakomita, nagradzana dyskografia w zagranicznych wytwórniach takich jak Alpha, Channel Records, BIS, polskiej wytwórni DUX, z czołowymi muzykami nurtu historycznego m. in. Rachel Podger, Alexisem Kossenko, koncerty na licznych Festiwalach takich jak: Lufthansa Festival of Baroque Music w Londynie, Eisenacher Telemann-Tage w Wartburgu, współpraca z muzykami takimi jak: Barthold Kuijken czy Hidemi Suzuki, a także działalność koncertowa w całej Polsce budzi podziw.

Od 2015 roku Habilitantka jest pomysłodawcą powstania, liderem i dyrektorem artystycznym Orkiestry Kore, ściśle związanej z Fundacją Canor. Orkiestra Kore jest jednocześnie zespołem rezydentem wszystkich festiwali i cykli koncertowych organizowanych przez Fundację. Do współpracy z orkiestrą zapraszani są tacy muzycy jak m. in.: Aira Maria Lehtipuu, Katarzyna Olszewska, Lucile Boulanger, Teodor Bau, Davide Monti.

Habilitantka po uzyskaniu stopnia doktora wzięła udział w takich cyklach koncertowych i festiwalach jak:

- „Po prostu... Filharmonia!” w sezonie artystycznym 2023/2024 w Filharmonii Narodowej w Warszawie oraz w latach: 2018, 2019,
- Festiwal Muzyka w Raju w latach: 2018, 2019, 2021, 2022, 2023
- Przedsionek Raju w latach: 2018, 2019, 2021, 2022, 2023
- Cykl koncertowy Filharmonia bez Filharmonii: w latach 2018, 2019
- Festiwal Nasz Telemann w 2018 roku – w tym premierowe wykonanie Suity tańców polskich z manuskryptu z Rostocku (w opracowaniu Dariusza Górnioka)

występując m.in. w Zielonogórsko- Gorzowskim Wyższym Seminarium Duchownym w Paradyżu, Filharmonii Narodowej w Warszawie, Filharmonii Gorzowskiej w Gorzowie Wielkopolskim, Muzeum Archeologiczno-Historycznym, Synagodze w Dzierżoniowie, Obornickim Ośrodku Kultury oraz w Kościołach w Głogowie, Żaganiu, Bieczu, Gubinie, Pałcu, Przytoku, Brodach.

Habilitantka w swoim wykazie aktywności naukowej lub artystycznej zamieściła linki do zrealizowanych po uzyskaniu stopnia doktora licznych publikacji internetowych dostępnych w serwisie You Tube, w których wzięła udział w latach 2018, 2020, 2021, 2023. Niektóre z nich to pełnowymiarowe koncerty, inne to pojedyncze utwory z cykli takich jak np. Cztery Pory Roku A. Vivaldiego lub podzielone na odcinki części Suity Orkiestrowej B dur „Völker Ouverture” TWV 55 B:5 G. Ph. Telemanna.

W zdecydowanej większości koncertów, Habilitantka pełni rolę kameralistki realizującej basso continuo i kierownika artystycznego projektów. Programy koncertów są różnorodne, należy jednak zwrócić uwagę na częstą powtarzalność całych programów.

Po uzyskaniu stopnia doktora Habilitantka wzbogaciła swoją dyskografię o płytę CD *Historia pewnej przyjaźni, History of a certain friendship L. Couperin, J. J. Froberger, D. Gaultier, F. Dufaut*; wydaną przez Uniwersytet Śląski w Katowicach w 2023 roku.

Habilitationka jako jedyny swój koncert zagraniczny po uzyskaniu stopnia doktora wskazuje: 10.03.2018, Reading, Wielka Brytania, Lamentations for Harpsichord solo, recital, J. J. Froberger, D. Górniok (prawykonanie 3 Preludiów Dariusza Górnioka). Należy zwrócić uwagę na fakt, że stopień doktora został nadany Habilitationce uchwałą Rady Wydziału Fortepianu, Organów, Klawesynu, Muzyki Dawnej i Jazzu Akademii Muzycznej im. G. i K. Bacewiczów w Łodzi z dnia 18 kwietnia 2018 roku.

Habilitationka wskazuje jeden koncert po uzyskaniu stopnia doktora z wykonaniem partii solowej: XXI festiwal Muzyka w Raju, 5 sierpnia 2023, wykonanie partii solowej w Koncercie klawesynowym Es-dur W. A. Mozarta.

Choć aktywność artystyczna Habilitationki realizowana jest w więcej niż w jednej instytucji kultury to po otrzymaniu stopnia doktora nie wykazano zagranicznej działalności artystycznej.

Działalność naukowa

Wśród projektów naukowych Habilitationka zrealizowała:
projekt indywidualny „Zróżnicowanie estetyczne kultury i muzyki”
w ramach badań statutowych prowadzonych w Instytucie Sztuk Muzycznych Wydziału Sztuki i Nauk o Edukacji - Uniwersytet Śląski w Katowicach, 2016;

projekt indywidualny „Zróżnicowanie estetyczne kultury i muzyki”
w ramach badań statutowych prowadzonych w Instytucie Sztuk Muzycznych Wydziału Sztuki i Nauk o Edukacji - Uniwersytet Śląski w Katowicach, 2017;

Po uzyskaniu stopnia doktora

projekt indywidualny „Sinfonie i concerti na smyczki A. Vivaldiego”
w ramach badań statutowych prowadzonych w Instytucie Sztuk Muzycznych Wydziału Sztuki i Nauk o Edukacji - Uniwersytet Śląski w Katowicach, 2019;

Projekt indywidualny „Historia pewnej muzycznej przyjaźni”, zrealizowany w drodze konkursu „Swoboda badań” (II edycja) Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach, 2021.

Działalność dydaktyczna

Działalność dydaktyczna Habilitationki przebiega wielotorowo – jako adiunkt w Instytucie Muzyki na Wydziale Sztuki i Nauk o Edukacji, gdzie naucza głównie przedmiotów teoretycznych takich jak: harmonia, kształcenie słuchu, analiza muzyczna, zasady muzyki oraz jako opiekun orkiestry Green Kore. Do współpracy, do założonej w 2016 roku przez Habilitationkę orkiestry, zapraszani są młodzi instrumentalisci, którzy dzięki projektom mają szansę zapoznać się z kanonem muzyki barokowej. Wśród uczestników projektów Green Kore Habilitationka wymienia Marta Korbel, Anna Bator, Mateusz Wadowski, Mark Vanyan, Maciej Gąsior, Juliette Wagner, Anna Johannsen.

Od początku pracy na Uniwersytecie Śląskim pełni rolę opiekuna poszczególnych roczników. Należała do zespołu pedagogów, który zainicjował oraz stworzył nowy kierunek studiów w Instytucie Muzyki UŚ w Katowicach - Muzyka w Multimediami.

Od 2019 roku jest członkiem Rady Dydaktycznej Kierunku studiów: Edukacja artystyczna w zakresie sztuki muzycznej oraz Muzyka w Multimediami.

Habilitantka nie przedstawiła informacji o sprawowanej funkcji promotora czy recenzenta. Wskazuje na organizację cyklu wykładów pt. Syntagma Musicum w 2013 oraz otrzymanie Nagrody Specjalnej Rektora Uniwersytetu Śląskiego za działalność artystyczną i organizacyjną – oba osiągnięcia z okresu przed uzyskaniem stopnia doktora.

Działalność organizacyjna i popularyzatorska Habilitantki w zakresie propagowania muzyki dawnej na instrumentach historycznych jest imponująca. Współtworzenie festiwalu muzyki dawnej, cykli koncertowych, a także stworzenie możliwości koncertowania młodym, początkującym na scenie muzykom jest niezwykle cenne dla kultury muzycznej w Polsce.

Konkluzja

Doceniając, mimo zauważonych nieścisłości osiągnięcie artystyczne *Historia pewnej przyjaźni* oraz działalność artystyczną i naukowo-badawczą pani dr Joanny Boślak-Górniok w dziedzinie sztuki stwierdzam, że przedłożona dokumentacja przedstawia Habilitantkę jako osobę spełniającą kryteria art. 219 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.), warunkujące nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie sztuki, w dyscyplinie sztuki muzyczne.

